

сговора имъ, при црѣквѣ-тѣ Святи Врачъ, извѣнъ града, безъ оружіе съ четворица другаре, слѣзлъ отъ коня си, сѣднѣлъ на земѣ-тѣ и зель да ся прѣпира съ плъномоштници-ты. Внукъ му му дрѣжалъ коня. Тамъ на около имало скрѣтиты войници, кои-то тутакси искочили и налѣтъли на Крума да го убиѣтъ. Крумъ пристигнѣлъ да ѣхне коня си и побѣгнѣлъ, нѣ другы-ты загинѣли. Тогава Българе-ти ся-ѣадосали много, та оплѣнили и изгорили всечко, што имало извѣнъ града, какво-то: црѣквы, царевы дворове, кѣшты, корабіе и много другы сграды; робіе-ты удушили, и съ голѣмъ обиръ си отишли. Крумъ занеслъ съ себе си въ Българинѣ мѣднѣй лвъ, што украшавалъ цирка, хидрийскѣй драконъ и по-добры-ты статуи, съ кои-то бѣла накѣчена околность-та на Цариградъ. Той развалилъ всечкы-ты градове около Цариградъ, призель Одринъ, и вдигнѣлъ оттамъ много Словѣне, та гы прѣселилъ въ Българинѣ. Казвать, прѣселници-ти бѣли до 10,000 души. Между тѣхъ бѣли и Одринскѣй владыка и бѣдни-ти родители на прочутѣй послѣ византийскѣй царь Василий Македооанинъ, кого-то тогава завели дѣтя. Крумъ далъ волѣ на тына прѣселници да си избирать сами начялници, а владыка-та имъ дору проповѣдалъ слободно Христо-до-то имя на Българе-ты.

Между това Крумъ ся-готвилъ за ново нападение. Той мѣслилъ тоѣ пѣтъ да налѣти на Византийци-ты съ всечкѣ-тѣ си силѣ и да при земе Цариградъ. Той събралъ страшнѣ войскѣ, повѣкалъ Аваре-ты, довелъ войскѣ отъ всечкѣ Славининѣ (сир. отъ всечкы-ты подвластны Сло-